

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0140

(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter en mr. A. Kanhai, secretaris)

Datum uitspraak	14 februari 2024
Klacht van	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie van persoonsgegevens. Interne registraties. De consument heeft in 2019 bij de bank een hypothecaire geldlening afgesloten voor de aankoop van woning 1. De consument heeft woning 1 zonder toestemming van de bank verhuurd. Dit is in strijd met de voorwaarden van de hypothecaire geldlening. De bank is hier in 2021 achter gekomen en heeft daarom zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar opgenomen in haar Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR). De consument vordert dat de bank zijn persoonsgegevens uit de registers verwijdert, dan wel dat zij de registratieduur verkort. De commissie oordeelt dat de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren, maar dat de duur van de registraties moet worden verkort naar vijf jaar. De vordering van de consument wordt gedeeltelijk toegewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van de bank.
- 1.2 De consument werd aanvankelijk in deze zaak vertegenwoordigd door mr. [naam], advocaat. Mr. [naam] heeft zich na verweer op verzoek van de consument teruggetrokken. De consument heeft vanaf dat moment zelf de procedure gevoerd.
- 1.3 De commissie heeft de consument uitgenodigd voor een hoorzitting. Op verzoek van de consument heeft de commissie de zaak op basis van de schriftelijke stukken beoordeeld.
- 1.4 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 6 mei 2019 heeft de consument via een hypotheekadviseur een aanvraag (hierna: de aanvraag) voor een hypothecaire geldlening (hierna: de lening) ingediend bij de bank. De bank heeft de aanvraag geaccepteerd. Met de lening heeft de consument de koop van de voormalige echtelijke woning (hierna: woning 1) van zijn broer en inmiddels ex-schoonzus (hierna: de ex-schoonzus) gefinancierd.
- 2.2 Bij de aanvraag heeft de consument verschillende stukken ingediend, waaronder de koopovereenkomst en een taxatierapport (hierna: het taxatierapport). Bij de aanvraag is aangegeven dat woning 1 zal worden aangekocht voor eigen bewoning en dat deze niet zal worden verhuurd. In de koopovereenkomst, die op 29 maart 2019 is ondertekend, is in artikel 6 'verklaringen van Koper' onder c. het volgende vermeld: *'Hij is voornemens het Verkochte te gebruiken voor bewoning'*.
- 2.3 Op 3 juni 2019 heeft de bank de lening aan de consument verstrekt. Op de lening zijn onder andere de Algemene Bepalingen voor Hypotheken d.d. 1 februari 2015 (hierna: de voorwaarden) van toepassing. Artikel 4 luidt voor zover relevant als volgt:
- In artikel 4 van de voorwaarden staat het volgende vermeld:
- "Regels over het Onderpand***
De Schuldenaar is verplicht ervoor in te staan dat alle regels in dit artikel volledig, tijdig en correct worden nageleefd.
(...)
- Verhuur***
De Schuldenaar is zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank niet bevoegd:
a. Het Onderpand geheel of gedeeltelijk te verhuren, verpachten of door een derde te laten gebruiken;
(...)".
- 2.4 Per 27 juni 2019 heeft de consument woning 1 zonder toestemming van de bank voor onbepaalde tijd aan zijn schoonzus verhuurd voor een bedrag van € 2.500,- per maand. De consument en zijn ex-schoonzus hebben daartoe een huurovereenkomst (hierna: de huurovereenkomst) gesloten.
- 2.5 Op 3 mei 2021 heeft de consument een verhuurhypotheek afgesloten voor woning 1 en daarmee de lening afgelost.
- 2.6 In augustus 2021 heeft de consument opnieuw een aanvraag bij de bank ingediend voor een hypothecaire geldlening (hierna: aanvraag 2). Deze hypothecaire geldlening heeft de consument aangevraagd om een andere woning (hierna: woning 2) te financieren. De consument heeft bij aanvraag 2 de huurovereenkomst tussen hem en de ex-schoonzus overgelegd om aan te tonen dat hij huurinkomsten geniet.

- 2.7 De bank is er bij de beoordeling van aanvraag 2 achter gekomen dat de consument woning 1 sinds 27 juni 2019 tot en met 3 mei 2021 zonder toestemming van de bank heeft verhuurd.
- 2.8 Per brief van 14 september 2021 heeft de bank de consument geïnformeerd dat zij zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar heeft opgenomen in het Intern Verwijzingsregister (IVR). De bank is hiertoe overgegaan omdat zij heeft vastgesteld dat de consument betrokken was bij een gebeurtenis die een risico vormt of kan vormen voor de belangen, integriteit of veiligheid van ABN AMRO of haar cliënten of haar medewerkers. De consument heeft de bank diezelfde dag laten weten dat hij het niet eens is met de registratie in het IVR. Hij vraagt de bank om deze beslissing toe te lichten en deze te onderbouwen.
- 2.9 Op 15 september 2021 heeft de bank de consument een toelichting gegeven. In de mail schrijft de bank het volgende:

“U heeft recent een hypotheekaanvraag ingediend bij ABN AMRO voor het onderpand: [woning 2].

ABN AMRO heeft deze aanvraag afgewezen omdat het volgende is vastgesteld.

Op 03 juni 2019 heeft u via [naam notariskantoor] een woninghypotheek afgesloten voor het onderpand: [woning 1]. In de algemene voorwaarden van deze woninghypotheek staat het volgende:

Het door de bank gefinancierde onderpand is bestemd voor eigen gebruik en bewoning en dat verhuur niet is toegestaan.

In de door u op 29 maart 2019 ondertekende koopakte van het onderpand: [woning 1] staat bij artikel 6 het volgende:

Koper is voornemens het pand te gebruiken voor bewoning.

In het door u aangeleverde taxatierapport, opgemaakt op 29 april 2019 van het onderpand: [woning 1] staat bij K.1 eigen gebruik het volgende:

Onderpand gebruikt of in gebruik genomen door de aanvrager van de financiering: JA.

Bij uw hypotheekaanvraag voor [woning 2] heeft u, ter controle van uw huurinkomsten een huurovereenkomst overlegd van [adres woning 1]. Deze huurovereenkomst is ondertekend door u en de huurder [naam schoonzus] op 27-06-2019.

Deze huurovereenkomst toont aan dat u [woning 1] vanaf juni 2019, de maand van het passeren van de hypotheekakte tot en met mei 2021, de maand dat u de hypotheek heeft afgelost ongeoorloofd en zonder toestemming van ABN AMRO heeft verhuurd voor EUR 2.500 per maand! Deze verhuur is onacceptabel voor ABN AMRO, dit is dan ook de reden dat de hypotheekaanvraag voor [woning 2] is afgewezen en dat uw persoonlijke gegevens zijn opgenomen in het Interne Verwijzingsregister (IVR) van ABN AMRO. ABN AMRO geen vertrouwen in een nieuwe relatie met u.

Indien u het niet eens bent met deze uitleg en het besluit dat uw persoonlijke gegevens zijn opgenomen in het Interne Verwijzingsregister (IVR) kunt u een klacht indienen bij de afdeling Klachtenmanagement, (...).”

2.10 Op 17 september 2021 heeft de bank de persoonsgegevens van de consument opgevoerd in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. De bank heeft de gebeurtenis omschreven als 'illegal renting out'.

2.11 Per brief 11 november 2021 heeft de consument bij de bank bezwaar gemaakt tegen de opname van zijn persoonsgegevens in de interne registers. Hij schrijft onder meer:

"Ten tijde van de levering spraken we af dat zij zo snel mogelijk een woning zou vinden en deze betrekken zodat ik in de aangekochte woning kon wonen. Ik gaf stellig aan dat ik er wilde wonen en zeker niet voor de kosten wilde opdraaien voor de hypotheek. Nu zij nog geen woning had en er in de periode tot zij een woning zou vinden wel hypotheeklasten waren moest ik actie ondernemen

Derhalve sloten we een huurovereenkomst af zodat zij verplicht was mij huur te betalen dat ruimschoots mijn kosten dekte en haar aanmoedigde de woning zo snel mogelijk te verlaten. Tevergeefs lukte het haar in de komende maanden toch niet om een woning te vinden. Ik had de woning kunnen ontruimen, echter was ik hier niet toe in staat door het feit dat mijn bloedeigen neefje en nichtje, met wie ik een sterke band heb in de woning hun onderkomen hadden. Na een paar maanden werd het mij pijnlijk duidelijk dat mijn schoonzus niet de intentie had de woning te verlaten, derhalve legde ik me erbij neer.

Destijds was ik me er niet van bewust dat deze situatie voor ABN Amro onacceptabel zou zijn. Hier kwam ik ca. een jaar later achter toen mij dat werd verteld door een hypotheekadviseur. Hierna ondernam ik actie om de situatie recht te zetten echter ging dit niet soepel. (...) Uiteindelijk lukte het de woning te herfinancieren bij een geldverstrekker voor de verhuur.

Al met al ben ik het niet eens met het besluit, aangezien bovenstaande redenen mij geen vrijheid gaven in mijn keuzes. Tevens heb ik zo snel mogelijk de situatie recht gezet en is er nog op dit moment nog op het moment van opname van de gegevens sprake van een onhoudbare of niet toegestane situatie. Derhalve is dit besluit disproportioneel, niet subsidiair en onredelijk bezwarend gezien de feiten, omstandigheden en de ingrijpendheid van het besluit in mijn leven. Derhalve, verzoek ik u om mijn gegevens van het IVR te verwijderen en het handelen van uw werknemer te corrigeren."

2.12 Per brief van 2 december 2021 heeft de bank het bezwaar van de consument ongegrond verklaard en hem gewezen op de mogelijkheid de klacht aan Kifid voor te leggen. De consument heeft de klacht op 12 november 2022 voorgelegd aan Kifid. Uitwisseling van standpunten tijdens de Kifid-procedure heeft niet tot een oplossing van de klacht geleid zodat de commissie uitspraak zal doen.

De klacht en vordering

2.13 De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR, dan wel verkorting van de duur daarvan. Daarnaast vordert de consument vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand. De consument heeft hiertoe de volgende argumenten aangevoerd.

2.14 De consument erkent dat hij de woning in strijd met de voorwaarden heeft verhuurd, maar tegelijkertijd is hij het niet eens met het feit dat de bank zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar heeft opgenomen in het IVR. Gelet op de feiten en omstandigheden in deze zaak vindt hij de registratie zelf en de duur daarvan buitenproportioneel. De consument voert daartoe de volgende argumenten aan.

- 2.15 De registratie in het IVR is onrechtmatig omdat niet is voldaan aan het criterium van de Hoge Raad dat sprake moet zijn van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld ABN AMRO Bank een strafbaar feit. Dat de bank de komende acht jaar geen relatie met de consument wil aangaan, ziet hij als een straf.
- 2.16 De consument heeft vanwege de scheiding van zijn broer en ex-schoonzus de woning van hen gekocht. Destijds was hij een jonge student zonder ervaring. Het was inderdaad de bedoeling dat de consument tijdens zijn studie in de woning zou gaan wonen. Omdat het na de scheiding voor de ex-schoonzus ondoenlijk was om snel alternatieve huisvesting te vinden heeft de consument, omdat hij zich daartoe genoodzaakt voelde, de woning aan zijn ex-schoonzus en de kinderen ter beschikking gesteld.
- 2.17 Toen de consument in augustus 2021 een nieuwe woning op het oog had en deze wilde financieren door middel van een hypothecaire geldlening bij de bank, kwam hij erachter dat het op grond van de voorwaarden niet is toegestaan de woning te verhuren. De consument heeft deze situatie uit eigen beweging rechtgezet door een verhuurhypotheek aan te vragen. Deze verhuurhypotheek is uiteindelijk aan hem verstrekt en daarmee heeft hij de lening afgelost. Hiermee werden de financieringen voor woning 1 en woning 2 in overeenstemming gebracht met de feitelijke situatie.
- 2.18 De bank biedt unieke diensten aan. Ook voert zij een bepaald beleid dat uniek is ten opzichte van andere banken. Zo is de bank de enige bank in Nederland die een derdengeldrekening aanbiedt voor advocaten. Ook is zij de enige bank die gespecialiseerde dienstverlening biedt voor verenigingen en stichtingen, aldus de consument. Hoewel de registraties zuiver intern zijn, wordt de consument hierdoor wel beperkt in zijn financiële doen en laten en kan hij niet volledig deelnemen aan het betalingsverkeer. Daarom zijn de registraties en de duur daarvan niet proportioneel.

Het verweer

- 2.19 De bank voert de volgende verweren. De (duur van) registraties zijn terecht en proportioneel. De consument heeft woning 1 zonder toestemming van de bank verhuurd aan zijn ex-schoonzus. De niet-toegestane verhuur van een woning is een gebeurtenis die een risico vormt of kan vormen voor de belangen, integriteit of veiligheid van de bank, haar cliënten of medewerkers. De waarde van woning 1 is als gevolg van de verhuur gedaald. Er is sprake van een gebeurtenis die speciale aandacht van de bank behoeft en er is geen ander middel voorhanden om de bank en haar dochters hier opmerkzaam op te maken. De bank ziet geen aanleiding de duur van de registraties te verkorten omdat uit de feiten en omstandigheden onvoldoende blijkt dat de consument de intentie had zelf in woning 1 te gaan wonen. De bank krijgt de indruk dat de consument de woning heeft gekocht voor de verhuur. Zo heeft de consument niet onderbouwd dat (i) zijn broer en ex-schoonzus waren gescheiden en (ii) dat zijn ex-schoonzus geen eigen woonruimte kon vinden waardoor hij zich genoodzaakt voelde de woning te verhuren.

Ook had de consument de bank om toestemming kunnen vragen en de huurovereenkomst voor bepaalde tijd kunnen aangaan in plaats van meteen voor onbepaalde tijd.

Van zwaarwegende belangen aan de zijde van de consument is niet gebleken. Tot slot gaat het hier om zuiver interne registraties die alleen zichtbaar zijn voor de bank en haar dochters.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie moet beoordelen of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het IVR voor de duur van acht jaar. Omdat het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie en uit het verweer van de bank blijkt dat persoonsgegevens van de consument ook daarin zijn opgenomen, verstaat de commissie de vordering van de consument zo dat hij ook de verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie vordert. Ook zal de commissie beoordelen of de consument een vergoeding moet betalen voor de door hem gemaakte proceskosten.
- 3.2 De commissie is van oordeel dat de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie maar dat zij de duur daarvan moet verkorten naar vijf jaar. Omdat de vordering van de consument gedeeltelijk wordt toegewezen, heeft de consument recht op vergoeding van een deel van de door hem gemaakte kosten voor rechtsbijstand. De commissie zal hieronder eerst het juridisch kader schetsen dat in deze zaak van toepassing is en vervolgens toelichten hoe zij tot haar oordeel is gekomen.

Het juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in de interne registers

- 3.3 De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt met het oog op de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en die om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling veiligheidszaken van de bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'.
- 3.4 Het opnemen van de persoonsgegevens van de consumenten in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens, waarop de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) van toepassing is. De hierna genoemde bepalingen uit de AVG zijn in de bijlage opgenomen. Artikel 5 AVG bevat een aantal algemene beginselen waar de verwerking van persoonsgegevens aan moet voldoen. Voor de beoordeling van deze klacht is met name het beginsel van rechtmatigheid van belang, dat inhoudt dat er een deugdelijke rechtsgrondslag voor de verwerking moet zijn (artikel 5 lid 1 sub a AVG).

De bank heeft gesteld dat de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van haar gerechtvaardigde belangen (artikel 6 lid 1 sub f AVG). In dat kader mogen de belangen van de consumenten niet zwaarder wegen dan het (gerechtvaardigde) belang van de bank.¹

De verdere beoordeling

- 3.5 De consument betwist niet dat hij de woning zonder toestemming van de bank heeft verhuurd en dat dit in strijd is met de voorwaarde dat hij dit niet zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de bank mocht doen. Naar de commissie begrijpt stelt de consument zich op het standpunt dat er omstandigheden zijn die maken dat de registraties zelf en de duur daarvan buitenproportioneel zijn. Hierna zal de commissie de argumenten die de consument heeft aangevoerd bespreken.

Het criterium van de Hoge Raad is niet van toepassing

- 3.6 Volgens de consument zijn de registraties onrechtmatig omdat niet is voldaan aan het criterium van de Hoge Raad dat sprake moet zijn van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit. De commissie overweegt dat dit criterium in dit geval niet van toepassing is. Aan dit criterium moet zijn voldaan als sprake is van de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens door de bank.² Daar is in dit geval geen sprake van.
- 3.7 Zoals in 2.9 is overwogen heeft de bank de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie in verband met 'illegal renting out'. Het Engelse woord 'illegal' heeft onder meer de betekenis 'onrechtmatig' en niet alleen 'in strijd met de wet' of 'onwettig'. De commissie vertaalt deze omschrijving in de Gebeurtenissenadministratie dan ook als niet-toegestane verhuur ofwel verhuur in strijd met de voorwaarde dat dit alleen na toestemming van de bank mocht. Deze omschrijving is feitelijk juist. De consument wordt hiermee geenszins in verband gebracht met een strafbaar feit zodat geen sprake is van verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens. Dat de consument vindt dat er sprake is van een 'straf' maakt het vorenstaande niet anders.

Er is sprake van een gebeurtenis die speciale aandacht behoeft

- 3.8 Het zonder toestemming verhuren van woning 1 kwalificeert als een gebeurtenis die speciale aandacht behoeft. Zodra een onderpand wordt verhuurd, daalt de waarde hiervan. Een huurder geniet immers in beginsel huurbescherming en kan bij een eventuele executoriale verkoop niet zonder meer uit de woning worden gezet. Het gevolg van de verhuur is dat de hoogte van de hypothecaire geldlening en de waarde van het onderpand niet meer met elkaar in overeenstemming zijn.

¹ GC Kifid 2020-405, rechtsoverweging (r.o.) 4.4 te vinden op www.kifid.nl

² HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4. te vinden op www.rechtspraak.nl.

Dit vormt een risico voor de bank nu de hoogte van de hypothecaire geldlening niet meer volledig wordt gedekt door de waarde van het onderpand.

Gelet op het vorenstaande is de commissie dus van oordeel dat de bank een gerechtvaardigd belang had om de persoonsgegevens van de consument vast te leggen in het IVR en deze gebeurtenis in de Gebeurtenissenadministratie vast te omschrijven als 'illegal renting out'.

- 3.9 Naast dat sprake moet zijn van een 'gebeurtenis die speciale aandacht behoeft' moet bij een registratie in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zijn voldaan aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. De commissie zal hier in de volgende overwegingen op ingaan.

Aan het vereiste van subsidiariteit is voldaan

- 3.10 Bij subsidiariteit gaat het om het uitgangspunt dat er geen lichter middel beschikbaar is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registratie is de medewerkers van de bank erop opmerkzaam te maken dat de consument in het verleden zonder toestemming woning 1 heeft verhuurd. Bij de aanvraag van een nieuw financieel product (in de toekomst) wordt de medewerker die de aanvraag in behandeling krijgt hierop geattendeerd. Dat doel is niet op een andere manier te bereiken dan met een melding in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Hiermee is aan het vereiste van subsidiariteit voldaan.

Proportionaliteit: de registraties zijn toegestaan

- 3.11 Bij het beantwoorden van de vraag of de registraties proportioneel zijn, dient het belang van de financiële sector bij de registraties te worden afgewogen tegen het belang van de consument om de nadelige gevolgen ervan niet te ondervinden. Ten aanzien van de registraties zelf is de commissie van oordeel dat het belang van de bank bij de registratie van de gegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR zwaarder weegt dan het mogelijke negatieve effect dat die registraties voor de consument hebben. Hierbij is van belang dat de registraties zuiver intern zijn: financiële instellingen die geen deel uitmaken van de groep financiële instellingen waarvan de bank deel uitmaakt hebben geen toegang tot de registers.

Proportionaliteit: de registratietermijn moet worden verkort naar vijf jaar

- 3.12 Ten aanzien van de duur van de registraties, die in dit geval op acht jaar is gesteld, geldt dat deze niet disproportioneel mag zijn.³ Bij het vaststellen van de registratieduur dient een op de zaak toegesneden belangenafweging te worden gemaakt.⁴

³ GC Kifid 2016-302 onder 4.9.

⁴ Zie CvB Kifid 2024-0001 onder 5.10.

- 3.13 Gelet op het dossier en de door partijen aangevoerde argumenten overweegt de commissie dat zij een registratietermijn van vijf jaar voor de verhuur van woning 1 in strijd met het contractuele verhuurverbod proportioneel vindt. Voor dit oordeel zijn de volgende omstandigheden van belang.
- 3.14 Ten eerste heeft de consument zijn stelling dat hij zich genoodzaakt voelde om de woning te verhuren omdat zijn ex-schoonzus anders met de kinderen op straat zou komen te staan niet met bewijzen onderbouwd. De bank heeft de beweegredenen van de consument om woning 1 te verhuren betwist. Het lag daarom op de weg van de consument om die bewijzen wel te leveren. Bij gebreke van deze bewijzen is niet komen vast te staan dat de consument woning 1 in strijd met de voorwaarden aan zijn ex-schoonzus heeft verhuurd omdat zij in een noodsituatie verkeerde. Zij kan de door de consument geschetste situatie en zijn beweegredenen voor de verhuur van woning 1 daarom niet meenemen in haar beoordeling.
- 3.15 Ten tweede kunnen de stellingen van de consument, dat hij (i) een onervaren student was en (ii) niet wist dat verhuur van woning 1 niet was toegestaan, hem niet baten. Uit de aanvraag blijkt dat de consument een vast dienstverband had als hoofd administratie bij zijn werkgever. Het argument dat hij een onwetende student was gaat daarom in dit geval niet op. Verder was het verhuurverbod in de voorwaarden niet mis te verstaan. En er zat een periode van ongeveer twee maanden tussen het ondertekenen van de hypotheekakte en de huurovereenkomst. Gelet op de korte periode tussen deze twee momenten, had de consument de voorwaarden moeten lezen en had hij dus moeten weten dat hij de woning niet mocht verhuren. Als de consument dit niet wist, komt dat voor zijn rekening en risico.
- 3.16 Ten derde is niet gebleken dat de stelling van de consument dat de bank unieke financiële producten en/of diensten aanbiedt, juist is. De bank betwist gemotiveerd dat alleen de bank derdengeldenrekeningen voor advocaten en betaalrekeningen voor verenigingen en stichtingen aanbiedt. Bij dupliek heeft de bank verwezen naar de websites van zowel ING Bank als Rabobank. Bij beide banken is het mogelijk een derdengeldrekening en een betaalrekening voor een stichting of vereniging te openen. De consument onderbouwt ook niet waarom hij vindt dat de diensten en producten van de bank uniek zijn vergeleken met vergelijkbare diensten en producten bij ING Bank en Rabobank. Reeds hierom slaagt het argument van de consument niet. Los daarvan, is niet gebleken dat de consument op dit moment daadwerkelijk last heeft van de registraties en de gevolgen daarvan. Niet gesteld en ook niet is gebleken dat de consument (i) de beroepsopleiding voor advocaten heeft afgerond en een derdengeldrekening nodig heeft en (ii) een stichting of vereniging (in oprichting) heeft of daarbij op andere wijze betrokken is. Op dit moment lijkt het enkel om een wens dan wel voornemen te gaan. Dat maakt dat de aangevoerde belangen onvoldoende concreet zijn.
- 3.17 Tegenover voornoemde argumenten staat dat de consument inderdaad de niet-toegestane situatie uit eigen beweging heeft rechtgezet door een verhuurhypotheek aan te vragen en de lening bij de bank voor woning 1 af te lossen.

De commissie weegt deze omstandigheid mee bij de beoordeling van de proportionaliteit van de registratieduur en overweegt dat de registratieduur daarom moet worden verkort naar vijf jaar

Proceskostenvergoeding

- 3.18 Tot slot resteert de vraag of de bank gehouden is om door de consument gevorderde proceskosten te betalen. Omdat de vordering van de consument gedeeltelijk wordt toegewezen, wordt ook de vordering tot het betalen van een vergoeding tot de proceskosten voor een deel toegewezen. Voor procedures bij Kifid geldt het Liquidatietarief bij het reglement van de geschillencommissie, te raadplegen op de website van Kifid. De toegewezen vordering van de consumenten is van onbepaalde waarde. De commissie sluit hiervoor aan bij het tarief voor vorderingen van onbepaalde waarde in het Liquidatietarief Proceskostenvergoeding van de Rechtspraak (per 1 februari 2021). Dat betreft de tariefgroep van vorderingen van € 10.000,- tot € 20.000,-. Dit correspondeert met tariefgroep V van het liquidatietarief van Kifid (€ 400,- per procespunt). Als uitgangspunt geldt dat voornoemd bedrag 1 keer wordt toegewezen voor de volledige schriftelijke fase en 1 keer voor de mondelinge behandeling.
- 3.19 Aangezien de consument tot na verweer is bijgestaan door een advocaat en geen mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden, wijst de commissie een half procespunt toe. Dit komt overeen met een bedrag van € 200,- (0,5 x € 400,-). De bank moet dit bedrag aan de consument vergoeden.

Ambtshalve toetsing

- 3.20 Voor de beoordeling van de klacht is het beding in artikel 4 van de voorwaarden van belang. Dit beding is door de commissie getoetst aan het Europese en Nederlandse (consumenten)recht waarvoor ambtshalve toetsing geldt en de commissie acht het beding niet in strijd met deze regelgeving.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd:

- De registratieduur van de registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie verkort naar vijf jaar;
- een bedrag van € 200,- aan de consument betaalt, door overmaking naar het bij de bank bekende rekeningnummer op naam van de consument.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – [vanaf 1 april 2022](http://www.kifid.nl/reglementen-en-statuten), te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

a. ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(...)

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5 Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.